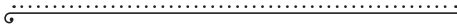

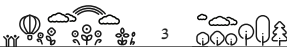
ב"ה, ימים הסמוכים לל"ג בעומר, ה'תשע"ח

ילדי כפר חב"ד, חיילי וחיילות צבאות השם היקרים,

אם בכל השנה מצוות אהבת ישראל חשובה ביותר, על אחת כמה וכמה בימי ספירת העומר, וביום ל"ג בעומר בפרט - היום בו מאות אלפי ילדים יהודיים מתכנסים יחד בכל רחבי העולם, לכבודו של רשב"י, מתוך אהבה ואחדות ישראל, כרצונו הקדוש של הרבי נשיא דורנו, לזירוז והבאת הגאולה השלימה.

לקראת יום זה נתכונן היטב עם החוברת שבידכם המכילה 49 פתגמים חסידיים בעניין אהבת ישראל, כמניין ימי ספירת העומר (שנלקטו ע"י בית חב"ד ביתר עילית), ונתחזק בקיום מצווה חשובה זו, בבית ובכיתה, ברחבי הכפר ומחוצה לו.

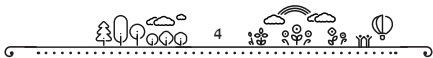

פרטי המבצע:
 המשימות שלכם לשבוע שלפני ל"ג
 בעומר הן:

במהלך השבת הקרובה תלמדו בבית עם
 אבא או אמא, לפחות 3 פתגמים מתוך
 החוברת וביום ראשון תביאו את הספח
 המצורף חתום ע"י ההורים ותקבלו
 מהמורה כרטיס הגרלה.

ב"ה

אני מאשר/ת שבני/בתי למד/ה במהלך
השבת פתגמים בנושא אהבת ישראל
מתוך חוברת ההכנה ל"ג בעומר

שם התלמיד/ה _____
חתימת ההורה _____

2

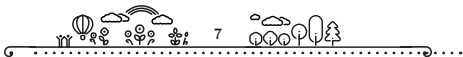
ביום ראשון

משימה בכיתה:

כל כיתה תלמד יחד עם המורה מספר פתגמים מתוך החוברת. בסיום הלימוד, יקבל כל תלמיד כרטיס הגרלה מהמורה.

משימה ברחוב:

עליכם להקריא לאנשים ברחוב (חברים, שכנים, או בני משפחה) לפחות פתגם אחד מתוך החוברת ולהחתיים אותו. כל עשר חתימות מזכות את התלמיד בכרטיס הגרלה מהמורה.

ב"ה

אני החתום מטה מאשר

כי התלמיד/ה

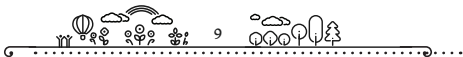
_____ הקריאה בפניי פתגם בנושא אהבת ישראל
מתוך החוברת.

שם	רחוב	חתימה

**כל 10 חתימות מזכות אתכם
בכרטיס הגרלה.**

3

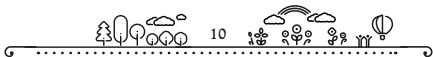
ביום שני

משימה בכיתה:

עליכם להכין כרזה ססגונית ומעניינת,
המכילה פתגם מתוך החוברת בנושא
אהבת ישראל.

אל תשכחו לציין במקום בולט את הכיתה
שלכם ואת שם מוסד הלימודים. הכרזות
ייתלו באזור שיוקצה על ידי מוסד
הלימודים שלכם.

על משימה זו יקבל כל תלמיד כרטיס
הגרלה אחד מהמורה.

משימה בבית:

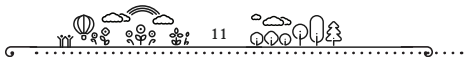
עליכם להדפיס או לכתוב את אחד
 הפתגמים ולתלותו על דלת הבית מבחוץ.
 תלמיד שיביא אישור חתום מההורים
 יקבל מהמורה כרטיס הגרלה.

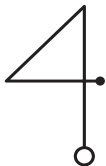
ב"ה

אני מאשר/ת שבני/בתי תל(ת)ה על
 דלת הבית פתגם בנושא אהבת ישראל
 מתוך חוברת ההכנה ל"ג בעומר

שם התלמיד/ה _____
 חתימת ההורה _____

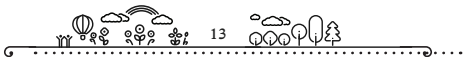
ביום שלישי

משימה בכיתה:

עליכם ללמוד בהפסקה יחד עם חבר/ה מספר פתגמים מתוך החוברת. בסיום הלימוד, יקבל כל תלמיד כרטיס הגרלה מהמורה.

משימה ברחוב:

עליכם להחתים בטבלת החתימות המצורפת לפחות 3 אנשים (חברים, שכנים, או בני משפחה), שהם מקבלים

על עצמם להוסיף ולהתחזק במצוות
אהבת ישראל לקראת ל"ג בעומר.

על משימה זו יקבל כל תלמיד כרטיס
הגרלה אחד מהמורה.

ב"ה

אני החתום מטה
 מקבל על עצמי בל"נ להוסיף ולהתחזק
 במצוות אהבת ישראל, לזירוז הגאולה
 השלימה ולהיות כלי לברכות רבותינו
 נשיאינו מייסדי כפר חב"ד.

שם	רחוב	חתימה

**על משימה זו יקבל כל תלמיד
כרטיס הגרלה אחד מהמורה.**

במהלך ה'פאראד' יוגרלו פרסים יקרי
ערך בין התלמידים המשתתפים במבצע
'אהבת ישראל'

נא להביא לתהלוכת ל"ג בעומר,
את כרטיסי ההגרלה שתקבלו מהמורה,

אז להתראות בתהלוכת ל"ג בעומר,
יחד כל ילדי כפר חב"ד!
בברכת "ברכנו אבינו - כולנו כאחד!"
ועד כפר חב"ד

ב"ה

49 פתגמים

בְּנוֹשָׂא אֲהַבַת וְאַחֲדוֹת יִשְׂרָאֵל

מִדְּבַרֵי גְדוּלֵי הַחֲסִידוֹת

חֹבֶרֶת הַכֶּנֶה
לְתֵּהֲלוֹכַת ל"ג בְּעֹמֶר

הפתגמים נלקטו ע"י בית חב"ד ביתר עילית

1

לְאַהֲבָה עִם הַחֶסְרוֹנוֹת

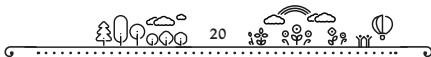
כְּשֶׁם שְׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עֵצְמֶךָ, אֶף־
 עַל־פִּי שְׁאַתָּה מִכִּיר אֶת עֵצְמֶךָ וְיוֹדֵעַ
 שְׂאִין אַתָּה נִקְי מַחֶסְרוֹנוֹת, כֵּן תֵּאָהֵב
 אֶת זוּלָתְךָ, עִם חֶסְרוֹנוֹתֶיךָ.

• הבעל שם טוב

2

לְאַהֲבָה לְמַעַלָּה מִן הַשֶּׁכֶּל

כָּבֵר בָּאָה הָעֵת שְׂתַהֲיָה אֶהֱבֵת אֲחִים

אֲמֵתִית שׁוֹרֶרֶת בְּמַחְנֵנוּ . . אֶהְבֵּת
 חָנָם, הֵינּוּ אֶהְבָּה שְׂאִין לָהּ כָּל יְסוּד
 בְּשֶׁכֶל אָנוּשִׁי, וְלֹא עוֹד אֶלֶּא הַפָּךְ
 הַשֶּׁכֶל.

• אגרות קודש חלק ה, עמוד קיח

3

לְשִׁמְחָה בְּשִׂמְחַת הַזִּזְלָת

שִׂמְחָתוֹ שֶׁל יְהוּדֵי בְּשִׂמְחָתוֹ שֶׁל
 הַזִּזְלָת וּבְרִכּוֹתָיו – מְקַבְּלִים אֶצֶל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ כְּתַפְּלָתוֹ שֶׁל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל
 כִּהֵן גָּדוֹל בְּקִדּוֹשׁ הַקְּדוּשִׁים.

• הבעל שם טוב

4

אוֹהֲבִים אֶת יִלְדֵינוֹ

אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא אֶהְבֵּת הַבּוֹרָא, כִּי
כְּשֶׁאוֹהֲבִים אֶת הָאָב – אוֹהֲבִים אֶת
יִלְדֵינוֹ.

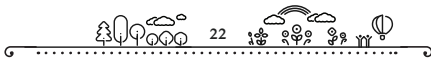
• הבעל שם טוב

5

לְדַבֵּר בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל

מֵאוֹת מְלֹאכִים מְצֻפִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
לְכֹךְ שִׁיהוּדֵי יִדְבֵּר בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ,

שֶׁכֶּן יוֹדְעִים הֵם עַד כַּמָּה מִתְאַוֶּה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁבְחָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

• אדמו"ר המהר"ש. ספר השיחות תש"ד עמוד 5.

6

אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל – פְּקוּחַ נַפֶּשׁ

הַצָּרֵךְ לַפְּעַל בְּאַהֲבַת וְאַחֲדוּת יִשְׂרָאֵל
אֵינוֹ רַק עֲנִיָּן שֶׁל הוֹסֶפֶת שְׁלֵמוֹת, כִּי
אִם עֲנִיָּן שְׁנוּגֵעַ לְכָלֵּלוֹת מְצִיאֹתוֹ,
עֲנִיָּן שֶׁל פְּקוּחַ נַפֶּשׁ.

• שיחת ליל ה' דחג הסוכות תשמ"ה.

7

לֹא לְחַפֵּשׂ חֶסְרוֹנוֹת

אֲסוּר גָּמוּר מִן הַתּוֹרָה, לְחַפֵּשׂ
חֶסְרוֹנוֹת עַל בֶּן יִשְׂרָאֵל חֵבְרוּ.

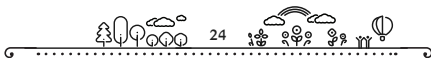
• אגרות קודש חלק כב, עמוד יד.

8

גִּבְעָה לְעֵצְמוֹךָ

בְּנֵי הָאָדָם מִתְחַרְרִים זֶה בָּזֶה, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד רוֹצֵה לִהְיוֹת לְמַעַלָּה מִחֵבְרוּ.

אומר אני: רוצה אתה להתרומם
 ולהיות למעלה מחברך? מוטב
 שתקים גבעה לעצמך משתחפר בור
 לחברך.

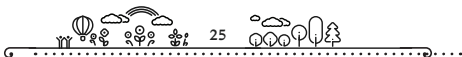
• המגיד ממעזריטש

9

אהבת ה' לישראל

מי יתן והייתי יכול לאהב את הצדיק
 הגדול בישראל, כמו שהשם יתברך
 אוהב את הרשע הגדול שבישראל.

• הבעל שם טוב

חלק בגו עֵדוּ

מֵאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב בְּאַחַת מְשִׁיחוֹתָיו
הַקְּדוֹשׁוֹת:

הַנְּנִי מַעֲיֵד עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֲשֶׁר
בְּמִשְׁפָּט הַקֹּשֶׁה שֶׁהָיָה עַל אִישׁ אֶחָד
בְּבֵית-דִין שֶׁל מַעֲלָה, וְהוּא 'אִישׁ
פָּשׁוּט' שֶׁלֹּא יָדַע רַק לְהִתְפַּלֵּל וְלוֹמַר
תְּהִלִּים, וְהָיָה מִפְּלֵא בְּאַהֲבַת-יִשְׂרָאֵל
בְּכָל כּוֹחוֹת נַפְשׁוֹ: בְּמַחֲשָׁבָה – שֶׁחָשַׁב
תְּמִיד בְּאַהֲבַת-יִשְׂרָאֵל, בְּדַבּוּר –

שְׁהִיָּה מְדַבֵּר בְּאַהֲבַת־יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲשֵׂה
– שְׁהִיָּה מְהִנֵּה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
כְּפִי כּוֹחוֹ, הַצֵּטֵעַר בְּצַעְרוֹ שֶׁל כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בֵּין אִישׁ וּבֵין אִשָּׁה
וְשִׂמַּח בְּשִׂמְחָתוֹ.

וּפְסָקוֹ בְּבֵית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה חֶלְקוֹ
בְּגוֹן־עֵדוּן בֵּין הַצְּדִיקִים הַגְּאוּנִים,
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה שֶׁהֵם
אוֹהֲבֵי יִשְׂרָאֵל.

• כתר שם טוב, אות קנ

אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּמִסִּירַת הַנֶּפֶשׁ

אם בְּרִצּוֹנְךָ לְהִגִּיעַ לְבַחֲיַנַּת נְשִׁמַּת
אָדָם, תִּלְמַד לְקַיֵּם שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים:

אַמִּירַת פְּרָקִי תְהִלִּים מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת
הַלֵּב, עֲשֵׂית טוֹבָה לְזוּלַת עַל יְדֵי
טְרָחָה גַם בְּגוֹפְךָ וְלֹא רַק בְּמַמּוֹנְךָ,
אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּמִסִּירַת הַנֶּפֶשׁ.

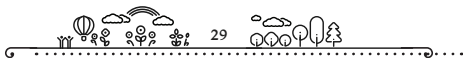
• הבעל שם טוב

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

ר' אֵיזִיק הֵלֹוּי מֵהוֹמִיל סֵפֶר:
 כְּשֶׁבֵאתִי לְלֵאוֹזְנָה מִצָּאתִי מִזִּקְנִי
 הַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ מִחֲסִידֵי הָרַב הַמַּגִּיד
 וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל
 מֵהוֹרְדוֹק, וְהָוָה מְרַגֵּל אֶבְפוֹמִיָּהוּ
 [=וְהָיוּ רְגִילִים לֹמֵר]: "אֲהוּב יְהוּדִי,
 ה' יִתְבָּרַךְ יֵאֱהָב אוֹתָךְ. עֲשֵׂה טוֹבָה
 לַיהוּדִי, ה' יִתְבָּרַךְ יֵיטִיב עִמָּךְ. קָרַב
 יְהוּדִי, ה' יִתְבָּרַךְ יִקָּרַב אוֹתָךְ."

• 'היום יום' כז מרחשוון

13

הַעֲרָכָה אֲמֵתִית

”אַל תְּהִי דָן יְחִידִי” (אבות ד, ח).

כַּאֲשֶׁר אָדָם דָּן אֶת עֲצָמוֹ וּבֹדֵק אֶת
מִצְבּוֹ הַרוֹחָנִי, אַל יַעֲשֶׂה זֹאת בֵּינוֹ
לְבֵין עֲצָמוֹ, אֶלֶּא יִקַּח לוֹ חֵבֶר שִׁיעוֹזֹר
לוֹ לְהַעֲרִיךְ אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת.

● לקוטי שיחות

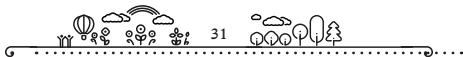
אַל תִּפְרֹשׁ מִן הַצְּבוּר

"וְאַל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנַי עֲצֹמֶךָ" (אבות ב, ג).

פִּרְשׁוּ חֲסִידִים: מִיְהוּ "רָשָׁע"? זֶה
 שֶׁהוּא "בְּפָנַי עֲצֹמֶךָ", פְּרוֹשׁ מִן
 הַצְּבוּר וְאֵינוֹ מְעַרְב עִם הַבְּרִיּוֹת.

שְׁלִי - שְׁלֹךְ

בִּימֵי רַבְּנֵי הַזְּקֵן הָיָה שְׁגוּר בְּפִי

הַחֲסִידִים הַפְתָּגַם: פֶּת הַלֶּחֶם שֵׁישׁ לִי
 הוּא שְׁלֶךְ כְּשֶׁלִי, וְהָיוּ מְקַדִּימִים תַּבַּת
 "שְׁלֶךְ" – 'שְׁלֶךְ כְּשֶׁלִי'.

• 'היום יום' טו אייר

16

יוֹם שֵׁישׁ בּוֹ עֵרֶךְ

הָאֲדָמוֹר הָרִשׁוֹב אָמַר פַּעַם אַחַת
 לְבָנוֹ הָאֲדָמוֹר הָרִי"צ:

כִּאֲשֶׁר אַתָּה מְשָׁכִים בְּבִקְרָה וְלוֹמַד
 וּמַתְפִּיל – פְּעֻלַת מְשָׁהוּ; אָבֵל אִם לֹא
 בָּא לְיָדְךָ לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְיְהוּדֵי בְּפַעַל

ממש, יום יבש הוא.

עליך לבקש ולהתפלל לקדוש-ברוך-
הוא שיזמין לך יהודי הזקוק לטובה.

17

לא לאבד את הזכות

הרבי המהר"ש פרש את הפסוק
"רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אביך תאבדו" (אסתר
ד, טז): הרבה שלוחים למקום לשלח
עלידם רוח והצלה לבני-ישראל, אך

מִי שֶׁלֹא עוֹזֵר לַחֲבֵרוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר
 "אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ תֵּאבְדוּ" – תַּפְסִידוֹ
 אֶת הַזְכוּת.

אֲסוּר לְאַבֵּד אֶת הַזְכוּת הַגְּדוּלָּה
 לְהִיּוֹת שְׂלִיחַ ה' לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לַיהוּדֵי
 שְׁנֵי.

18

לְפֶתַח בְּשָׁלוֹם וּלְסִיִּם בְּשָׁלוֹם

מִדּוּעַ כְּשֵׁיִהוּדֵי רוּאָה יְהוּדֵי שְׁנֵי הוּא
 אוֹמֵר לוֹ 'שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם' וְאֵלּוֹ הַשְּׁנֵי

מְשִׁיב לְהַפֵּף – 'עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם? כִּדִּי
לְפַתַח בְּשָׁלוֹם וּלְסִיִּים בְּשָׁלוֹם.

● לקוטי שיחות

19

לא לדקור

תְּקוּפַתֵּנוּ הִיא בְּבַחֲיַנַת עָרֵב שַׁבַּת
אַחַר חֲצוֹת. בְּשָׁעָה זוֹ כָּל יְהוּדֵי
מִתְכוּוֵּנִים לְשַׁבַּת קֹדֶשׁ – הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה,
מִתְרַחֵץ, קוֹצֵץ אֶת צַפְרָנָיו כִּדִּי שֶׁלֹּא
לְדַקֵּר אֶת הַזּוּלָּת. עֲכָשׁוּ הַזְּמַן
לְהִתְכוּוֵּנִים לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

● אדמו"ר הרי"צ

20

כְּמוֹ סֵפֶר תּוֹרָה

הַבַּעַל־שֵׁם טוֹב אָמַר: אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל
 יִקְרָה מְאֹד בְּעֵינַי אָבִינּוּ שְׁבַשְׁמִים. כָּל
 יְהוּדֵי הוּא אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּמוֹ
 סֵפֶר־תּוֹרָה.

21

לְכָל אֶחָד

רַבְּנּוּ הַזְּקוּן, בַּעַל הַתְּנִיָּא, אוֹמֵר: מִצּוֹת
 אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל הוּא לִילִיד עִם־יִשְׂרָאֵל

36

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא רָאָה אוֹתוֹ, וּמְכַל-
 שָׁפָן לַחֲבֵר עֲדַת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּמָקוֹם
 מְגוּרָיו, שֶׁהוּא בֶן אוֹ בַת עֲדָתוֹ.

22

בְּמוֹ סֵפֶר תּוֹרָה

אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב אֵין
 לְשַׁעַר. הָרַב הַמְּגִיד אָמַר: הַלּוֹאֵי הִיוּ
 נוֹשְׁקִים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה בְּאוֹתָהּ
 אֶהְבֵּה שֶׁהִיא מוֹרֵי מְנַשֵּׁק אֶת הַיְלָדִים
 בְּהוֹלִיכּוֹ אוֹתָם אֶל הַ"חֹדֵר" כְּשֶׁהִיא
 "בְּאֵהָעֶלְפָּעֵר" [=עוֹזֵר לְמַלְמֵד].

שֵׁר הַכְּנִיסָה

רַבְּנוּ הַזְּקֵן, בְּעַל הַתְּנִיָּא, כּוֹתֵב
בְּסִדּוּרוֹ: נָכוֹן לֹמַר קִדְמֵי הַתְּפִלָּה
"הֲרִינִי מִקְבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
וְאַהֲבֵת לְרַעְדָּה כְּמוֹד".

וּפְרוּשׁ הַדָּבָר הוּא, אֲשֶׁר מִצְוֹת
אַהֲבַת־יִשְׂרָאֵל הֵיא שֵׁר הַכְּנִיסָה,
אֲשֶׁר דָּרְכוּ יְכוּל הָאָדָם לְבוֹא לְפָנֵי ה'
אֱלֹקִים לְהַתְּפִלֵּל, בְּזִכְוֹתָהּ תִּקְבֵּל
תְּפִלַּת הַמִּתְּפִלֵּל.

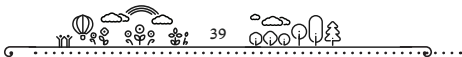

מַטְרַת יְרִידַת הַנְּשָׁמָה

רַבִּי מְרֻדְכֵי הַצְּדִיק שָׁמַע מֵהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב:

נְשָׁמָה יוֹרֶדֶת לְעוֹלָם-הַזֶּה וְחִיָּה
 שְׂבָעִים-שָׁמוֹנִים שָׁנָה, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 לַיהוּדֵי טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְפֶרֶט
 בְּרוּחַנִיּוֹת.

● 'היום יום' ה אייר

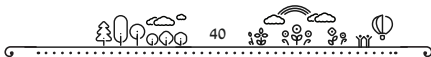

מָה חָשׁוּב יוֹתֵר?

הַחֲסִידִים שָׁאָלוּ אֶת רַבֵּנוּ הַזֶּה, בְּעַל
הַתְּנָיָא: "אִיזוֹ עֲבוּדָה נְעִלִית יוֹתֵר,
אֲהַבַת הַשֵּׁם אוֹ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל?".
וַיַּעַן: "אֲהַבַת הַשֵּׁם וְאֲהַבַת יִשְׂרָאֵל
שְׂתִיֵּהוּן חֲקוּקוֹת בְּנִשְׁמָתוֹ, רוּחוֹ, וְנַפְשׁוֹ
שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמְקָרָא מִלָּא
דְּבַר הַכְּתוּב (מְלָאכֵי א, ב): "אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם
אָמַר ה'". הֲרִי שְׂגֵדוּלָה אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל
– שְׂאוּהַב אֶת מִי שְׂהָאֲהוּב אוּהַב".

• 'היום יום' כח ניסן

לְמֹכַר יְהוּדֵי בִירֵי הַגּוֹיִים!?

כְּשֶׁהִמְשַׁלְּהָ בְרוּסְיָה קִבְעָה חֶק
 שְׁמַחִיב גִּיוֹס אַנְשֵׁי צָבָא יְהוּדִים,
 הֶקְצַב לְכָל קַהְלָה מְסַפֵּר שֶׁל אַנְשֵׁים
 שְׁצָרִיכִים לְהַתְגַּיֵּס מִתּוֹךְ הַקַּהְלָה, וְעַל
 רֵאשֵׁי הַקַּהְלָה הֵטֵל לְבַחַר אֶת
 הַמְתָּאִימִים וְלִשְׁלַח אוֹתָם. כְּשֶׁרֵאשֵׁי
 הַקַּהְלָה בְּעִיר לִיפְלִי, וּבִהֶם ר'
 יְקוּתִיאֵל, הָיוּ צָרִיכִים לְבַחַר אֶת
 הָאֲנָשִׁים, הִצִּיעַ אֶחָד מֵהֶם שִׁיקְחוּ אֶת
 פְּלוֹנִי, בֵּן לְמִשְׁפַּחַת עֲנִיָּה.

עָנָה לוֹ ר' יְקוֹתִיאֵל: הֵיטָכֵן שְׁנַמְסֹר
יְהוּדִים לְיַדֵי הַגּוֹיִים?!

הַשֵּׁיב הֵלָּה: וּמָה נַעֲשֶׂה? הֲלוֹא גְזֵרָה
הִיא!

אָמַר ר' יְקוֹתִיאֵל: אִם כֵּן, נִשְׁלַח אֶת
בְּנֵי וְאֶת בְּנֵי.

אָמַר הֵלָּה: בְּנֵי חוּלָה הוּא וְלֹא יִקְבְּלוּ
אוֹתוֹ.

אָמַר לוֹ ר' יְקוֹתִיאֵל: שִׁחַד אוֹתָם –
וְהֵם יִקְבְּלוּ אוֹתוֹ...

• 'שמועות וסיפורים' ח"ג עמ' 237

אַהֲבַת תְּמִידִית

רַבְּנוּ הַזָּקֵן, בְּעַל הַתְּנִיָּא, אָמַר פַּעַם
 לְבָנוּ, רַבִּי דוֹבְעַר, הָאֲדָמוּרָא הָאֲמָצְעִי,
 שְׂאֲצֵל חֲסִידִים נְחַקְקָה בְּלַבָּם מֵדַת
 אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שָׁרְרָה בֵּין הַחֲסִידִים אַהֲבַה
 גְּדוֹלָה יוֹתֵר מֵאַהֲבַת אַחִים, וְהָיוּ
 הַחֲסִידִים מְתַבְּרָכִים שְׂאֵהֲבַת הָאֲחִים
 תְּהִיָּה כְּמוֹ אַהֲבַת הַחֲסִידִים...

רַבְּנוּ הַזָּקֵן הָיָה מְאֹד שְׂבַע רְצוֹן

ממצב החסידים באהבת רעים.
"ברם", סיים רבנו הזקן, "אין זה
מגיע כלל לאהבת ישראל שהבעל
שם טוב רצה - שתהיה לאדם
מסירות נפש עבור כל יהודי אחר,
גם על יהודי שאין הוא מכירו
כלל"...

סיים אדמו"ר האמצעי ואמר: "דברים
אלה של בעל התניא, הדליקו נר
תמיד של אהבת החסידים, ובזה יזכו
לקבל פני משיח צדקנו".

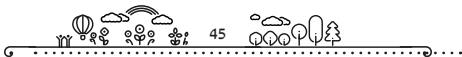

בְּלִי מְחִיצוֹת

מִי שֵׁישׁ לוֹ אוֹהֵב נֶאֱמָן אֵינוֹ בּוֹדֵד,
גַּם כַּאֲשֶׁר מְרַחֵק שֶׁל אֶלְפֵי פְּרִסָּאוֹת
מִפְּסִיק בֵּינֵיהֶם.

בְּפָנַי אֶהְבֶּה אֵין מְחִיצוֹת, וּבְאֶהְבֶּה אֵין
רְחוּק מְקוֹם.

• איגרות קודש

29

”וְלֹא אָמַר .. צַר לִי הַמָּקוֹם”

פַּעַם נִכַּח רַבִּי אַבְרָהָם מִז'מֵבִין בְּבֵרִית
מִיָּלָה. הַדַּחַק בַּמָּקוֹם הָיָה גָדוֹל, וְאַחַד
הַנוֹכַחִים קָרָא: ”הֲרִי דוֹחֲפִים אֶת כְּבוֹד
הָרֵב”.

הַפְּטִיר רַבִּי אַבְרָהָם: ”בֵּין יְהוּדִים
לְעוֹלָם לֹא צָפוּף”.

• 'רשימות דברים' ח"א עמ' רסג

שְׁלוֹשׁ אֱהָבוֹת

אֶחָד מִמִּי־סְדֵי הַעֲוֵרוֹת לְיוֹב־אוֹיֵטֶשׁ הָיָה
 צָדִיק נֹסֵתֵר, שֶׁהֶצִּיֵּן בְּאֱהָבַת בְּנֵי
 אָדָם וּבְאֱהָבָה לְכָל בְּרִיּוֹתָיו שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֻלּוֹ. מִכָּאן הַשֵּׁם
 לְיוֹב־אוֹיֵטֶשׁ (לְיוֹב־אֱהָבָה). הַקָּשֶׁר
 בֵּין שֵׁם זֶה לְחִסְדֵי חַב"ד אֵינוֹ מְקָרִי,
 שֶׁכֵּן חֲסִידוֹת קְשׁוּרָה קָשֶׁר עָמֵק
 לְשִׁלוֹשׁ הָאֱהָבוֹת – אֱהָבַת הַשֵּׁם,
 אֱהָבַת הַתּוֹרָה וְאֱהָבַת יִשְׂרָאֵל.

● אגרות-קודש כרך ה, עמ' רטז

31

לְהַרְגִישׁ אֶת חֵבְרוֹ

”דָּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁיַחֲנֶה” וְאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה שְׁנֵי פְרוּשִׁים:
יִסְיַחֲנֶה מִדַּעְתּוֹ, יִשְׁיַחֲנֶה לְאַחֲרִים.

וּפִרְשׁ הַצִּמְח צָדֵק: לְאַחֲרִים רַק
בְּגוֹף, אֲבָל מְאֻחָדִים אִתּוֹ עִמּוֹ,
שֶׁמְרַגְּשִׁים אֶת עַנְיָנוּ.

• 'היום יום' כ"ה סיון

לא לפרש

"כל הגדול מחברו יצרו גדול
הימנו". (ספ"ה ב, א)

פרשו חסידים: "כל הגדול" – מי
שהוא גדול, הסבה לכך היא
"מחברו" – היותו בצותא עם חברו.
אבל אם "יצרו גדול" והוא מרגיש
שהיצר מתגבר עליו, הדבר נובע
מ"הימנו" – מכך שהוא נפרד
מהזולת ופורש מן הצבור.

מהו "השם אחד"

אחד המשפיעים המפרסמים בישיבת
 'תומכי תמימים' בליובאוויטש היה ר'
 מיכאל בלינר. הוא היה יהודי עובד
 השם, שתפלתו היתה יכולה לארוך
 שעות רבות. פעם אחת, כשעמד
 באמצע ברכות קריאת שמע, נכנס
 לבית הכנסת סנדלר, ור' מיכאל שמע
 את קולו. מיד הפסיק את תפלתו וסמן
 לסנדלר על נעליו הקרועות של אחד

הַתְּלַמִּידִים, כְּאוֹמֵר לוֹ לְתַקְנֶנּוּ.

לְאַחַר הַתְּפִלָּה שָׁאָלוּ אֶת ר' מִיכָאֵל
 אִיךָ הַפְּסִיק בְּאַמְצַע בְּרִכּוֹת קְרִיאַת-
 שְׁמַע כְּדֵי לְעַסֵּק בְּתַקּוּן נְעֻלִים. הַשִּׁיב
 ר' מִיכָאֵל: "וְכִי מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים
 'הַשֵּׁם אֶחָד' פִּירוּשׁוֹ שֶׁהָאָדָם יָכוֹל
 לְהִיּוֹת שְׁקוּעַ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּבִה-
 בְּעַת לְהִיּוֹת אֲדִישׁ לְסִבְלוֹ שֶׁל הַשָּׁנִי?
 הַמְּבַחֵן שֶׁ'הַשֵּׁם אֶחָד' חָדַר בָּךְ הוּא
 כְּשֶׁאֵינְךָ יָכוֹל לְנוּחַ וּלְשַׁקֵּט עַד
 שֶׁנַּעֲלִיו שֶׁל הַזּוּלָּת יִתְקַנּוּ."

מוֹטֵב יִפְנֵם הַחַיִּן בִּי

פַּעַם נִשְׁמַע קוֹל חֲבָטָה עֲזָה מִחֲדָרוֹ
 שֶׁל הַרְבֵּי הָרֵי"צ. נִכְנָס הַגַּבְאִי
 בְּבִהְלָה וְרָאָה אֶת הַרְבֵּי מִטָּל עַל
 הָרִצְפָּה וּמַחֲיָה. לְאַחַר שְׁסִיעַ לְרַבִּי
 לְקוֹם, אָמַר לוֹ הַרְבֵּי שְׁקַבֵּל מִכָּה בִּידּוֹ
 וְצָרִיךְ לְקַרְא לְרוֹפֵא. שָׁאֵל הַגַּבְאִי:
 אִם־כֵּן, מִדּוּעַ חֲיֵךְ הַרְבֵּי?

עָנָה הַרְבֵּי: הַבְּקָר קָמְתִי בְּתַחוּשָׁה
 שִׁיקְרָה מִשְׁהוּ לֹא־טוֹב. כִּאֲשֶׁר זֶה

קָרָה לִי וְלֹא לְמִישָׁהוּ אַחֵר, שְׁמַחְתִּי
עַל כֶּף.

35

אַחַת מִהַשְּׂתִים

הַשׁוֹמֵעַ דָּבָר לֹא־טוֹב עַל יְהוּדֵי גַם
אִם אֵינּוּ מְכִירוֹ, צָרִיךְ לְהִצְטַעַר צַעַר
רַב, שֶׁהָרִי בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף, הַדָּבָר
מִצַּעַר: אִם אֲמַת הַדָּבָר, הָרִי אוֹתוֹ
יְהוּדֵי שְׂרוּי בְּמַצֵּב לֹא־טוֹב, וְאִם אֵין
הַדָּבָר אֲמַת, הֲלוֹא הַמְּסַפֵּר שְׂרוּי
בְּמַצֵּב לֹא־טוֹב.

• הוספות לכתר שם טוב

הַכְּנָה לַיָּמֹת הַמְּשִׁיחַ

וְזֶהוּ הַטַּעַם שֶׁמִּצָּאנוּ אֶצֶל רַבּוֹתֵינוּ
 נְשִׂיאֵינוּ שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בְּנוֹגַע לַעֲשִׂיַת
 טוֹבָה לַיהוּדֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְתָבְעוּ
 מִהַמְּקַשְׂרִים וּמֵהַשִּׁיכִים אֲלֵיהֶם
 שִׁיתְּעַסְקוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁל זוֹלָתָם
 בְּאוֹתָהּ חַיּוֹת שֶׁמִּתְּעַסְקִים בְּגִשְׁמִיּוֹת
 שֶׁלָּהֶם – כִּי כֹּל שֶׁהִזְמִן נִמְשָׁךְ
 וְהוֹלָךְ, מִתְּקַרְבִּים וְהוֹלְכִים יוֹתֵר
 לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, שָׂאז לֹא יִהְיֶה הַבְּדִל

בֵּין גַּשְׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת, מִכִּיּוֹן שִׁירָאוֹ
 בְּגִלּוּי שְׁגָם הַמְצִיאֹת הַגַּשְׁמִית הִיא
 אֱלֻקוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב 'וְנִגְלָה כְבוֹד ה'
 וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר', הֵינּוּ שְׁגָם הַבָּשָׂר
 הַגַּשְׁמִי יֵרָאֶה אֱלֻקוֹת.

וְלִכֵּן בְּתוֹר הַהֲכָנָה לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ
 הַשֶּׁתְּדִלוֹ רַבּוֹתֵינוּ נִשְׂיָאֵינוּ בְּעֵנִין
 הַהֲתַעֲסָקוֹת בַּגַּשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַזּוּלָּת,
 כְּאָמוֹר, שְׁבַעֲנִין זֶה מִתְבַּטָּאת שְׁלִילָת
 הַהֲבִידֵל שֶׁבֵּין גַּשְׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת.

• 'תורת מנחם' כרך ג, עמ' 147

בְּרַכַּת הַשֵּׁם לְנוֹתָן וְלִמְקַבֵּל

בְּכֹל אָדָם יֵשׁ דְּבָרִים שֵׁשׁ רַק בּוֹ,
וְאוֹתָם עָלְיוֹ לְהִנְחִיל לְאַחֲרִים. בְּנִקְדוֹת
אֵלֶּה הוּא 'עֲשִׂיר', וּמְחֻבָּתוֹ לְגַמֵּל
חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת.

כְּשֵׁיְהוּדֵי עוֹזֵר לְזוֹלָת אוֹ מְלַמֵּד אֶת
הַזּוֹלָת, מְתַקְיָמִים דְּבָרֵי הַפְּסוּק: "מֵאִיר
עֵינַי שְׁנִיָּהֵם ה'" – הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְעַנֵּיק לְשְׁנִיָּהֵם, לְנוֹתָן וְלִמְקַבֵּל, אֶת
שִׁפְעַת בְּרַכָּתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

● לקוטי שיחות

שְׁנַאת הָרַע הָאִישִׁי

חָלִילָה מִלְשָׁנָא יְהוּדִים. לְשָׁנָא צָרִיף
 אֶת הָרַע, וְאֶת הָרַע הַלּוֹא יוּכַל לְמַצֵּא
 בּוֹ-עֲצָמוֹ.

בְּזוֹלָת צָרִיף לְרֵאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב,
 וְכִמוֹ כֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּטוֹנָחִים
 שֶׁהַטּוֹב שָׁבוּ יְכַלֶּה אֶת הַלֵּא-טוֹב שָׁבוּ.

● אדמו"ר הרי"צ

רְגֵשׁ שֶׁל אֲהָבָה

רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר: "חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל
 שְׁנַקְרְאוּ בָּנִים לְמָקוֹם". מִזֶּה עוֹלָה,
 שֶׁהַיַּחֲס שֶׁבֵּין יְהוּדֵי אֶחָד לַחֲבֵרוֹ הוּא
 יַחֲס בֵּין אֲחִים. כַּאֲשֶׁר יְהוּדֵי יִתְבוֹנֵן
 בְּעֵבֶדָה זוֹ, שֶׁהַיְהוּדֵי הַשְּׁנִי הוּא אָחִיו
 – מִמִּילָא יִתְעוֹרֵר גַּם בְּלִבּוֹ רְגֵשׁ שֶׁל
 אֲהָבָה אֵלָיו, וְכִּי יִגִּיעַ לֹא רַק לְקִיּוּם
 הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַמִּצְוָה, אֲלָא גַם בְּרְגֵשׁ
 שֶׁל אֲהָבָה "לְרַעַף כְּמוֹךְ" בְּלִבּוֹ.

• לקוטי שיחות, כרך יז

לְאַחַד אֶת כָּל הַסּוּגִים

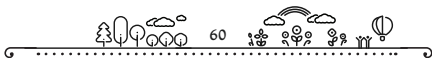
הַגְּאֵלָה תֵּאָחַד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל,
 מִהַגְּדוֹל שֶׁבַּגְּדוֹלִים וְעַד לְקָטָן
 שֶׁבַּקְּטָנִים, שֶׁכֵּן לֹא יִשְׂאֵר אֶף יְהוּדִי
 בְּגֵלוֹת – "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד אֶחָד
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ישעיה כו, יב), וּבְאִפְנֵי שֶׁל
 "קָהַל גְּדוֹל – לְשׁוֹן יְחִיד – יָשׁוּבוּ
 הֵנָּה" (ירמיה לא, ז). בְּתוֹר הַכִּנֵּה לְמִצְבֵּי זֶה
 – יֵשׁ לְהַשְׁתַּדֵּל לְאַחַד אֶת כָּל הַסּוּגִים
 שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹךְ אֲהַבֵּת יִשְׂרָאֵל
 וְאַחֲדוֹת יִשְׂרָאֵל. • משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תשנ"ה.

הַתְּכַלְלֹת עִם יִשְׂרָאֵל

וְלִכֵּן נִצְטוּיֵנוּ גַם כֵּן לְאַהֲבַת כָּל אָדָם
 מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהָרִי כָּל אָדָם כְּלוּל מִכָּל
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כִּנְ"ל מִן הָאֵיבָרִים,
 וְהָרִי אִם כֵּן בּוֹ יֵשׁ זוּלָתוֹ גַּם כֵּן וְיֵאֱהָב
 זוּלָתוֹ כְּמוֹהוּ וְכֵן הוּא כְּלוּל בְּזוּלָתוֹ . .

וְהַתְּכַלְלֹת זֹאת הִיא כְּשֶׁהָאָדָם מֵרָאֵה
 בְּעֵצְמוֹ וּבִגּוֹפוֹ כֵּן - שְׂאוֹהֵב רֵעֵהוּ
 כְּאֵיבָרִים הַכְּלוּלִים זֶה מִזֶּה וְ"שְׁלִי
 שְׁלֶךְ" כִּי עֵצְמוֹ וּבִשְׂרוֹ הוּא.

• דרך מצוותיך מצות אהבת ישראל

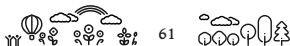

לְחַוֵּשׁ אֶת הַחֵבֵר

מִי שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת חֵבְרוֹ הֵנָּה תָּמִיד
 חוֹשֵׁב אוֹדוֹת אוֹהֵבוֹ, וְשֹׂמֵחַ בְּכָל
 הַטּוֹב לְחֵבְרוֹ, וְעֹצֵב מִכָּל אֲשֶׁר יִקְרָה
 חֵס וְשָׁלוֹם אֶת חֵבְרוֹ, עַד אֲשֶׁר
 לְפַעֲמִים יִרְגִישׁ בְּהַעֲדָר הַטּוֹב שֶׁל
 חֵבְרוֹ אוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ גַּם כִּאֲשֶׁר בְּלִתִּי
 נוֹדַע לוֹ, בְּאֲשֶׁר קָשׁוּר אִתּוֹ עִמּוֹ יַחְדָּו.

• אדמו"ר הרש"ב ספר השיחות תרס"ח

מָה מֵתָאִים לְחָסִיד

לְחָסִיד מֵתָאִים לְהִיּוֹת שְׂקוּעַ בְּטוֹבַת
הַזּוּלָּת.

לְחָסִיד מֵתָאִים לְרֹאוֹת הַיֵּטֵב חֲסָרוֹנוֹת
עֲצָמוֹ וּמַעֲלוֹת הַזּוּלָּת.

לְחָסִיד מֵתָאִים לְהַחֲשִׁיב אֶת הַקָּטָן
בְּיוֹתֵר וְאֶת הַיְהוּדִי הַפְּשוֹט בְּיוֹתֵר –
טוֹב, מֵאֲשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ.

לְחָסִיד מֵתָאִים אֶהְבָּה וְאֶחֱוָה שְׁלוֹם
וְרַעוּת.

לְחָסִיד לֹא מִתְאִים שְׂאִין הוּא שְׁקוּעַ
בְּטוֹבַת הַזּוּלָּת.

לְחָסִיד לֹא מִתְאִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ
לְמַעַל מֵהַגְּדוּל בְּיֹתֵר.

לְחָסִיד לֹא מִתְאִים שְׂאִינוֹ לוֹמֵד דְּבַר
טוֹב מֵהַזּוּלָּת.

לְחָסִיד לֹא מִתְאִים לְהַכְנִיס פְּרוּד
לְבָבוֹת, אֶפְלוֹ בְּגִלְל דְּרֵכֵי הַחֲסִידוֹת.

• אדמ"ר הרי"צ, ספר השיחות ה'ש"ת

44

כֶּבֶן יְחִיד

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב אָמַר: "כָּל יְהוּדֵי יִקָּר
בְּעֵינַי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֶּבֶן יְחִיד,
שְׁנוֹלֵד לְהוֹרִיו לְעֵת זְקֻנָתָם, וְעוֹד יוֹתֵר
מִכֶּבֶד".

• הוספות לכתר שם טוב סימן קלג

מִשְׁפָּחָה אַחַת

הַרְבֵּי הַמְהַר"שׁ אָמַר לְבָנָו הַרְבֵּי
 הַרְשׁ"ב, אֲשֶׁר רִבְנָו הַזְקֵן מָסַר נַפְשׁוֹ
 הַקְדוּשָׁה וְהִשְׁקִיעַ כּוּחוֹתָיו הָעֲצוּמִים
 אֲשֶׁר עֲדַת הַחֲסִידִים יְהִיו כְּמִשְׁפָּחָה
 אַחַת מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִישׁ
 בְּעֲדַת הַחֲסִידִים יִדְרֵשׁ טוֹבַת חֲבֵרוֹ
 בְּפִרְנָסָה, וְכֹל אֲשֶׁר אֶחָד עוֹזֵר אֶת
 זוּלָתוֹ יִהְיֶה בְּהִרְגֵשׁ אֶהְבָּה וְחֶבֶה
 גְּדוֹלָה כָּל כֶּךָ כְּבָנֵי מִשְׁפָּחָה אַחַת

מִמֶּשׁ. • אגרות קודש הרבי הרי"צ, חלק ד עמ' לד

אַחֲדוּת הַחֲסִידִים

הָאֲהַבַת אַחִים שְׁיִשְׁנָה בֵּין הַחֲסִידִים
 תּוֹלִיכֶם עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ. יְדוּעַ הַסְּפוּר
 שְׁאַרְעַ בְּזַמְנּוֹ שֶׁל ה'צִמַח צְדָקָה,
 שְׁבִהִיּוֹתוֹ בְּפֶטֶרְבוּרְגַּ דְּבַר בְּתַקִּיפוֹת
 וּבְחֹזֶק רַב נֶגַד הַמְּמַשְׁלָה, עַד שֶׁהַעֲמִיד
 עֲצָמוֹ בְּסַכְּנָה שֶׁל מְרִידָה בְּמַלְכוּת,
 וְכֹאֲשֶׁר אֶחָד מְגֹדוּלֵי יִשְׂרָאֵל (כְּמַדְמֵנִי
 ר' אֵיצ'לָה מוֹלוֹז'יִן) שָׁאַל אֶצְלוֹ:
 הֵיִתְכּוֹן שֶׁהַעֲמִדְתֶּם אֶת עֲצַמְכֶם בְּסַכְּנָה,
 וּמָה הָיוּ עוֹשִׂים הַחֲסִידִים!?

השיב לו ה' צמח צדק, שאהבת אחים
שישנה בין החסידים תוליד אותם עד
ביאת המשיח.

ופרוש הדברים, שכאשר חסידים
מתנהגים באפן של אהבת אחים, אזי
למודו של זה פועל הוספה גם אצל
זה, דכיון שכלם כמו איברים של גוף
אחד, הרי הלמוד של זה שבבחינת
ראש מועיל גם לזה שבבחינת רגל,
כשם שההלוד שברגל מועיל גם
לראש.

• משיחת הרבי י"ב תמוז ה'תשי"ג

יְחִידֵי בְּנֵי עֵדֶן

נִפְלְאִים דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם־
 לְבָרָכָה, אֲשֶׁר כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה הוּא
 בְּמִנְיַן עֲשָׂרָה דְּוָקָא, הֵינּוּ, לֹא רַבִּים
 סָתָם, אֲלֵא רַבִּים בְּשִׁלְמוֹת.

וַיְדוּעַ הַפְתָּגָם בְּשֵׁם גְּדוּלֵי תוֹרַת
 הַחֲסִידוֹת: גְּרוּעַ יוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּגֵן־עֵדֶן
 יְחִידֵי מְלֵהִיּוֹת בְּגִיהֶנוֹם עִם עוֹד
 יְהוּדִים.

• אגרות קודש יח עמ' תקלה

פְּתִיחַת הַהִיכָלוֹת

רַבְּנּוּ הַזִּקְנִים, בְּעַל הַתְּנִיָּא, אָמַר:
 "אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְחַדֵּר עַד
 מִצְוֵי הַנֶּפֶשׁ".

הוֹסִיף עַל כֵּן נִכְדוֹ, הָאֲדַמוּ"ר ה'צַמַּח
 צֶדֶק: "מִי שֶׁעוֹזֵר לַיהוּדֵי לְהַרְוִיחַ
 שְׁבָעִים 'קוֹפֵי־קוֹת' (=מִטְבֵּעַ רוֹסִית
 שֶׁל אוֹתָם יָמִים) בְּסַחַר עֲגָלִים
 (=כְּלוֹמֵר, אִפְלוּ עֲזָרָה גְּשָׁמִית בִּיּוֹתֵר)

– נִפְתָּחִים לְפָנָיו כָּל שְׁעָרֵי הַהִיכָלוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים."

הָעִיר בְּנוּ, הָאֲדָמוֹ"ר הַמְהֵרָשׁ: "אֲמַנֶּם
צְרִיכִים לְהַכִּיר אֶת הַדֶּרֶךְ לְאוֹתָם
הַיְכָלוֹת עֲלִיּוֹנִים... אַךְ אֵין זֶה גּוֹרֵעַ
כָּלֵל. הָעֶקֶר הוּא – לְסַיֵּעַ בְּלֵב שְׁלֵם
וּבְרָגֶשׁ חֵם, לְשִׁיחֶיהָ תַעֲנוּג בַּעֲשִׂיַת
טוֹבָה לִיהוּדִי."

• 'היום יום' כח בסיוון

גַּם בַּיָּמֹת הַמָּשִׁיחַ

"גַּם בַּיָּמֹת הַמָּשִׁיחַ – מִצּוֹת 'וְאָהַבְתָּ
 לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ', כָּלֵל גְּדוֹל בְּיֹתֵר,
 בְּתַקְפָּה תַעֲמֹד, כּוֹלֵל הַשְּׂפָעָה עַל כָּל
 אֶחָד וְאַחַת שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵלֵיהֶם
 לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּכָל עֲנִינֵיהֶם עַל
 יְדֵי חַיֵּי יוֹם יוֹם בְּהֵתָאֵם לְתוֹרַתְנוּ,
 תּוֹרַת חַיִּים".

• לקוטי שיחות, כרך כג

